Sentiment blanc-i-vermell

La majoria de jugadors amb passat a Montilivi i a l'Osasuna confien que sigui el Girona qui canti victòria i celebri l'ascens avui · Un dels que ho té més clar és David Timor: "Em mullo tranquil·lament: vull i desitjo que pugi el Girona"

Timor saluda uns afcionats del Girona, en la seva etapa a Montilivi.

GIRONA | MARC BRUGUÉS

"El Girona és un sentiment", deien molts dels aficionats que feien cua aquesta setmana a les taquilles de l'estadi per aconseguir una entrada per al partit d'avui. Per a ells segur que sí i per a molts jugadors també. Han estat molts els moments de joia i de tristesa durant els 85 anys d'història del club i els protagonistes s'han fet un tip de riure i plorar pels colors. Alguns ho han sentit més que d'altres i n'hi ha que Girona els ha marcat de per vida. En aquests casos, és igual el camí que hagin seguit després de deixar Montilivi o els equips on havien estat, el sentiment blanc-i-vermell pot més que qualsevol altre. I més en partits com els d'avui, en què en joc hi ha un premi tan gros com l'ascens a Primera.

Un d'aquests gironins per sempre és David Timor. El valencià que, enguany ha ascendit amb el Leganés, ja va demostrar-ho demanant perdó quan va marcar el gol de l'empat dels madrilenys a Montilivi (1-1). Timor va arribar al Girona l'estiu del 2013 en qualitat de cedit per l'Osasuna. A Pamplona, el de Carcaixent s'hi havia estat tres temporades entre el filial i el primer equip i en canvi a Girona va marxar el 2014 amb destí Valladolid primer i Leganés després. Timor no té cap mania a l'hora de mullar-se i dir públicament qui s'estima més que pugi. "Que si em mullo? Vull i desitjo que pugi el Girona", deixa anar ben clar per afegir que, sense tenir res en contra de l'Osasuna, els de Pablo Machín "s'ho mereixen".

Un altre dels jugadors amb passat als dos clubs i que no té cap mania a manifestar la seva posició avui és Ferran Corominas. "Desitjo cent per cent que pugi el Girona", etziba el banyolí que pronostica "un 2-0". Del mateix parer és Pau Garcia Castany amb passat a l'Osasuna (67-68) i un dels que va inaugurar el Sadar. "És l'equip de la meva vida i vull que pugi", diu. També té clara la seva preferència un gironí sense passat al primer equip del Girona com Ramon de Quintana. L'exfutbolista va defensar la samarreta de l'Osasuna a Primera (93-94) però això no és suficient per canviar els seus sentiments. "La meva preferència és clara, que guanyi el Girona. Lògicament. A Pamplona hi vaig estar una temporada però res més. El Girona és l'equip de casa meva", diu De Quintana que de tant en tant encara juga amb els veterans del Girona algun partidet

Al costat contrari hi és Víctor Morales. Format al Tajonar, va passar mitja part de la seva carrera al primer equip de l'Osasuna. A Girona, en canvi, hi va estar tan sols un any (04-05). "El tracte a Montilivi va ser exquisit però la meva preferència és clara i vull que pugi l'Osasuna". Morales va ser ?dimecres al Sadar animant l'Osasuna.

Més dilemes té Damià Abella. El figuerenc fins fa dos anys jugava a l'Osasuna. "Me n'alegraré per qui pugi però sobretot em sabrà molt de greu pel que no ho faci", diu.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/18/sentiment-blanc-vermell/789299.html?utm_source=rss